ket.“ *Aage Vang* dukkede under i Brændingen — hvor er hun nu?

Gid Selma Lagerlöf maa have bedre Kræfter og faa bedre Lykke!

Af Gøsta Berlings Saga.

Fortælling fra det gamle Vârmland af Selma Lagerlöf.

Gösta Berling, Poeten.

Jul var det, og paa Borg skulde der være Bal.

Paa den Tid, og det er vel nu snart tresindstyve Aar siden, boede en ung Grev Dohna paa Borg; nygift var han, og en ung, smuk Grevinde havde han. Der vilde nok blive muntert i den gamle Grevegaard.

Indbydelse var kommen, ogsaa til Ekeby, men det viste sig, at af alle dem, som det Aar holdt Jul der, var Gøsta Berling, „Poeten“, som de kaldte ham, den eneste, der havde Lyst til at tage afsted.

Borg og Ekeby ligger begge ved den lange Löfvensø, men paa hver sin Bred af den. Borg ligger i Svartsjö Sogn, Ekeby i Bro. Naar Søen ikke er tilfrossen, er det et Par Mils Rejse fra Ekeby til Borg.

Denne Jul holdt Major Samzelius ikke selv Hus paa sit store Gods Ekeby. Han havde overladt Gaarden til en Samling Æventyrere: gamle Militære, gamle Adelsmænd, som gærne havde Tilhold i Kavallerfløjen paa Ekeby, naar de ikke i skumplende Enspændervogne færdedes rundt omkring paa Värmlands Landeveje. Deres Regimente var Godset til liden Baade, men Majoren vilde have det saaledes.

Gøsta Berling var ogsaa en af „Kavallererne“, og han var den eneste, som straalede i fuld Ungdom.

Den fattige Gøsta Berling, til den Fest blev han udrustet af de gamle Herrer, som om han havde været en Kongesøn og haft et Kongeriges Ære at hævde.

Ny var Kjolen med de blanke Knapper, stift var Kalvekrøset, og skinnende var Blanklæderskoene. Han fik en Pels paa af det fineste Bæverskind og en Zobelskinds Hue paa sit lyse, lokkede Haar. De lod brede et Bjørneskind med Sølv-